

[Krag.]

i Klarhed, og vi vil paa ingen Maade modsætte os Vedtagelse af disse Ændringsforslag.

Hasle: Paa mit Partis Vegne skal jeg indskrænke mig til at anbefale de foreliggende Ændringsforslag, der set ud fra ethvert Synspunkt maa kaldes Forbedringer, og i øvrigt anbefale Lovforslaget til videre velvillig Behandling.

Elbæk-Jessen: Ved første Behandling af dette Lovforslag fremhævede mit Parti stærkt, at vi hilste et Lovforslag om Ministeransvarlighed med Tilfredshed, hvilket var understreget derved, at vi i Samlingen 1936—37 havde fremsat et Lovforslag netop paa dette Omraade.

Ved første Behandling fremsatte vi ogsaa vore Ønsker over for det kommende Udvalg med Hensyn til Udformningen af visse Paragraffer og navnlig med Hensyn til, hvorledes Tiltaleretten bragtes i Anvendelse. Vort Ønske gik ud paa, at Tiltaleretten ikke alene tilkom Folketingsflertallet; hvis kun Flertallet kan tiltale en Minister for Embedsforsømmelse, fandt vi, at der laa en stor Fare for, at de politiske Partier vilde beskytte Ministeren.

Vi ønskede derfor Loven affattet saaledes, at et Mindretal af nærmere bestemt Størrelse fik Tiltaleret mod en Minister, der begaar Embedsforsømmelser eller gør sig skyldig i Undladelser.

Vi fremsatte dette Ønske, for at Udvalget kunde rette dette Forhold, men det er altsaa ikke sket. Den højtærede Justitsminister sagde, at det hørte under Grundloven, men der er der heller ikke sket noget i den her omtalte Retning. De til anden Behandling stillede Ændringsforslag er muligvis Forbedringer af Forslaget, men vort Ønske er altsaa ikke imødekommet. Vi erkender, at Loven er et Fremskridt, men da Tiltaleretten ikke er saa klart udformet, som vi har ønsket, mener vi, at Loven ikke vil faa den Betydning, som den burde have. Vi vil ikke have noget Medansvar for den, vi vil undlade at stemme for Ændringsforslagene saavel som for Lovforslaget ved den endelige Afstemning.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker Udvalget for dets Arbejde med denne Sag, et Arbejde, der ogsaa efter min Mening har medført forskellige Forbedringer i Lovforslaget. Jeg kan i øvrigt i Hovedsagen henholde mig til den Gennemgang, der blev foretaget af den ærede Ordfører for Udval-

get, men skylder dog det ærede Medlem Hr. Krag enkelte korte Bemærkninger.

Den ærede Ordfører for Venstre indledede med en delvis Afstandtagen fra den alt for almindelige Kritik over, at Evnen til klar og koncis Affattelse af Lovforslag skulde være aftagende. Jeg forstod dog paa den ærede Ordfører for Venstre, at det ikke var dette Lovforslags oprindelige Form, der modsagde Rigtigheden af den saaledes fremhævede Kritik, hvad enten det nu skyldes Lovgiverens tiltagende Alder, eller det skyldes hans mindre gode juridiske Uddannelse. — Jeg raaber højere og højere, for at det ærede Medlem Hr. Krag skal høre mig; det er særlig af Hensyn til ham, jeg anstrenger min Hjerne . . . (*Afbrydelse: Særlig!*). Der er ingen, der kan paalægge mig ikke at tage særligt Hensyn til det ærede Medlem Hr. Krag. — Jeg kan dog ikke være enig med dette ærede Medlem i, at dette Lovforslags oprindelige Form gav nogen Berettigelse til denne saakaldte folkelige Kritik, og hvis den har nogen Berettigelse, saa maa det sikkert skyldes, at jeg i videst muligt Omfang ved Udarbejdelsen af Forslaget har søgt at holde mig saa nær op til de Forslag, som Venstre i sin Tid udarbejdede, idet jeg ikke kunde gaa ud fra, at Venstres tiltagende Evne og Formsans vilde vokse saaledes i Aarenes Løb, at hvad det ærede Medlems store Forgænger havde præsteret paa dette Omraade, ikke kunde finde Naade for hans Øjne.

Jeg skal gaa over til med et Par Ord at omtale Mindretallets Forsøg paa at være mere klar. Der er først Ændringsforslaget under Nr. 5. Dette kan jeg ikke tiltræde. For det første af reelle Grunde. Jeg synes, det er at gaa for vidt, naar man ikke vil fritage en Minister for Ansvar, naar den underordnede har handlet i Kraft af hidtil fast Praksis eller en efter Forholdets Natur given Bemyndigelse. Det er en Underkendelse af, hvor utrolig omfattende en Ministers Omraade efterhaanden er blevet, naar man her vil stille strengere Krav end Lovforslaget. Men jeg kan heller ikke indrømme, at det ærede Mindretals Formulering af Ændringsforslaget under Nr. 5 indeholder nogen begejstret Anerkendelse af dansk Sprogbrug eller -form. Hvad siger man f. Eks. om en Vending som denne: . . . „med den ham givne Bemyndigelse uden inden Udsendelsen at forelægge“. Dette „uden inden“ er det mindst skønne Dansk, jeg har været Vidne til længe. Nu undgaar vi det, da jeg fraaader Vedtagelsen af dette Ændringsforslag, men det havde været fælt at se dette